

De getinte kabouters

Henriëtte Langhout

Dit kinderboek is opgedragen aan mijn prachtige
kleindochter Zon, Electra, Saskia Bal.

Schrijver: Henriëtte Langhout
Coverontwerp: Henriëtte Langhout
ISBN:
© Henriëtte Langhout

Hoofdstuk 1: De luchtballon

Kabouter Vliegenzwam roept dat hij wipt op een paddenstoel en zingt:

Op een grote paddenstoel,
Rood met witte stippen,
Zat kabouter Spillebeen,
Heen en weer te wippen,
Krak zei toen de paddenstoel,
Met een diepe zucht,
Allebei de beentjes,
Hoepla in de lucht!

Maar kabouter Spillebeen,
ging toch door het wippen.
Op de grote paddenstoel
rood met witte stippen.
Daar kwam vader Langbaard aan
en die zei toen luid:
'Moet dat stoeltje ook kapot?
Spillebeen, schei uit!'

Dan komt kaboutertje Pretoogje aangerend en roept uit: “Kom kijken allemaal, een luchtballon op het strand”. Ook andere getinte kabouters komen tevoorschijn en rennen naar de luchtballon. “Laten we in de luchtballon gaan varen!”, zegt kabouter Vliegenzwam. “We zijn er nog niet allemaal”, zegt mannetjeskabouter Pretoogje. “Kabouter Luiwammes ligt nog te slapen en er missen nog wat andere kabouters”. Pretoogje rent naar de slaapkamer van Luiwammes. Hij schudt de kabouter door elkaar. “Luilak, luilak opstaan”. Allen klimmen ze in de luchtballon. De zeemeeuwen en eenden zitten op de rand. Andere vogels vliegen er naast. Al snel varen ze. Er staat opeens nogal wat wind. De luchtballon is stuurloos en daalt niet naar de grond. Ze zijn in paniek. Een meeuw zegt: “We zijn meegegaan voor als er wat aan de hand is, zodat we jullie veilig kunnen thuis brengen, dus spring maar op mijn rug”. De luchtballon vliegt richting de kerktoren. De kabouters klimmen snel allemaal op de meeuwen en de eenden. Samen gaan ze vliegen. De luchtballon vliegt tegen de toren. De kerkklok deed het al jaren niet en begint opeens te luiden. Bimmm bammm, bimmm bammm! Kabouter Luiwammes klapt blij in zijn handjes en is meteen uitgeput. Niet veel later landen ze veilig op de grond. Kabouter Vliegenzwam klimt weer op zijn paddenstoel.

Hoofdstuk 2: De zeefee Avalon helpt

De pret was al snel verdwenen, net als de zon. De sneeuwvlokken dwarrelen naar beneden. Er ligt al gauw een dik pak sneeuw. Ze zitten al snel vast. Wat kabouters zijn ingesneeuwd. Kabouter Luiwammes zegt: “Ik ga een soort van winterslaap houden, want slapen is mijn hobby”. Andere duinkabouters in hun hol huilen, omdat ze er niet uit kunnen. Wat ze niet weten is dat een vos hen hoort huilen. Hij luistert waar het geluid vandaan komt. De vos begint te graven, maar hij heeft het mis. Daar is geen hol. Hij haalt de wolf. Samen graven ze verder. “Hé, dat is mijn holletje”, zegt een haasje. Weer mis! De wolf en de vos roepen samen naar de kaboutertjes waar ze toch zitten. Ze horen de dwergjes, maar kunnen ze niet vinden. Dan komt de getinte fee van de zee Avalon en tovert de sneeuw bij de holletjes weg. Wat een opluchting!

